

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ
вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«21» квітня 2023 року

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Деркач Алла Юхимівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022000000000491 від 20.04.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Шнейдеру Вадиму Едгаровичу, 15.02.1999 року народження, уродженцю м. Міждуріченська Кемеровської області російської федерації, росіянину, громадянину російської федерації, раніше не судимому, обіймавшому посаду стрілка 748 окремого батальйону оперативного призначення росгвардії російської федерації, зареєстрованому та проживаючому за адресою: російська федерація, м. Хабаровськ, вул. Автобусна, 110,

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою групою осіб, тобто скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація (далі – рф), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статут ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 рф.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору рф зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та рф та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1–3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому ст. 41 Конституції України визначено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Більш того 03.01.1955 в Україні набрала сили ратифікована (із застереженнями) 03.07.1954 Конвенція про захист цивільного населення (Женева, 12 серпня 1949 року, далі – Конвенція). Відповідно до Закону України «Про зняття застережень України до Женевських конвенцій про захист жертв війни від 12 серпня 1949 року» № 3413-IV від 06.02.2006 відповідні застереження до Конвенції скасовано.

Згідно статусу Конвенції встановлено, що вона 10.05.1954 ратифікована уповноваженими представниками російської федерації.

Відповідно до статті 1 Конвенції високі Договірні Сторони зобов'язуються дотримуватися та забезпечувати дотримання цієї Конвенції за всіх обставин.

Статтею другою Конвенції передбачено, що вона також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею четвертою Конвенції встановлено те, що особи, які перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 33 Конвенції встановлено заборону пограбувань.

Положеннями ст. 147 Конвенції передбачено серйозні порушення Конвенції, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

В порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування рф розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX затверджено Указ Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні».

Зокрема під час воєнних дій 08.03.2022 збройними силами рф незаконно окуповано село Богданівка Броварського району Київської області.

Так, у невстановлені досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 09.03.2022, військовослужбовець збройних сил російської федерації (далі – зс рф) Шнейдер Вадим Едгарович, обіймаючи посаду стрілка 748 окремого батальйону оперативного призначення росгвардії рф, перебуваючи на території незаконно окупованого села Богданівка Броварського району Київської області, вступив у попередню змову з невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, направлену на заволодіння чужим майном шляхом погрози застосування насильства, небезпечного для життя та здоров'я особи, яка зазнала нападу.

Реалізуючи спільний злочинний умисел, 09.03.2022, приблизно об 11 год 00 хв, Шнейдер В.Е., обіймаючи посаду стрілка 748 окремого батальйону оперативного призначення росгвардії рф, перебуваючи неподалік домоволодіння № 9 по вулиці Травневій у селі Богданівка Київської області, діючи за попередньою змовою групою осіб з невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, всупереч законам та звичаям війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, зокрема ст. ст. 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення, висловив погрози фізичної розправи громадянам України, які на той час перебували на території вказаного домоволодіння і переховувались у погребі, серед них – Коту Володимирі Васильовичу, демонструючи предмети, схожі на бойову нарізну вогнепальну зброю системи Калашникова, та, погрожуючи їх застосуванням, примусили останніх вийти на ззовні.

Сприймаючи вказані погрози фізичної розправи як реальні, побоюючись за своє життя, Кот В.В. та інші місцеві мешканці були вимушені підкоритися незаконним вимогам військовослужбовців зс рф.

Надалі Шнейдер В.Е., діючи за попередньою змовою групою осіб з невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, продовжуючи висловлювати погрози застосування насильства, небезпечного для життя та здоров'я Кота В.В., без згоди останнього примусив того перебувати поблизу житлового будинку за вищезазначеною адресою, де Кот В.В. утримувався проти його волі без змоги покинути цю ділянку місцевості протягом приблизно 30 хв.

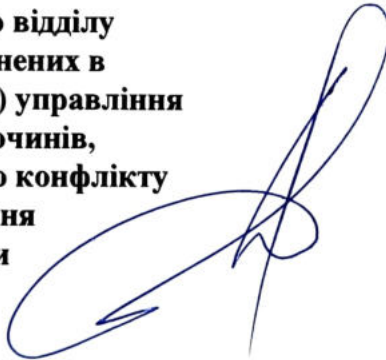
Продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, Шнейдер В.Е., діючи за попередньою змовою групою осіб з невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, умисно, протиправно, з корисливих мотивів, продовжуючи висловлювати погрози фізичної розправи над потерпілим Котом В.В., в тому числі шляхом застосування зазначених предметів, схожих на бойову нарізну вогнепальну зброю системи Калашникова, подолавши тим самим волю потерпілого до опору, заволодів майном, належним останньому, а саме: мобільним телефоном «Samsung Galaxy» вартістю 3000 грн та мобільним телефоном «Nokia» вартістю 1000 грн.

Після того, Шнейдер В.Е. діючи за попередньо змовою групою осіб з невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, усвідомлюючи неможливість опору з боку власника домоволодіння або інших осіб, проник у приміщення приватного будинку № 9, розташованого по вулиці Травневій у селі Богданівка Броварського району Київської області, де заволодів наступним чужим майном, належним потерпілому Коту В.В.: грошовими коштами у розмірі 163 000 грн.

Зробивши це, з метою доведення злочинного умислу до кінця, Шнейдер В.Е. спільно з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділено в окреме кримінальне провадження, залишили місце вчинення кримінального правопорушення, завдавши потерпілому Коту В.В. матеріальної шкоди на загальну суму 167 000 грн.

Тим самим встановлено наявність достатніх доказів для підозри Шнейдера В.Е. у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

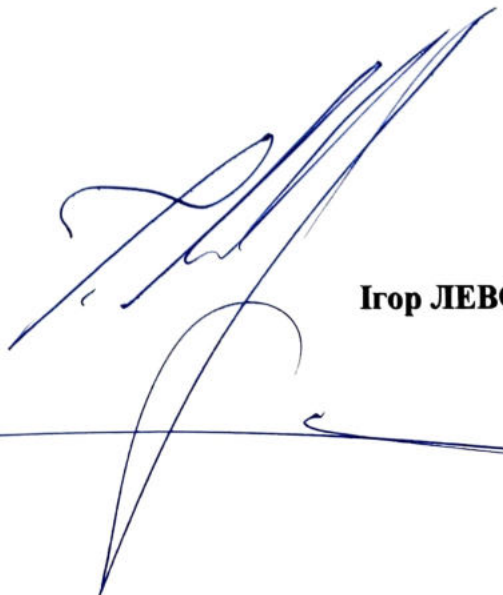
Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

Алла ДЕРКАЧ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор другого відділу
управління процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду за додержанням
законів Національною поліцією України
та органами, які ведуть боротьбу
з організованою злочинністю,
Офісу Генерального прокурора

Ігор ЛЕВОШКО

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України Шнейдеру В.Е. роз'яснено права підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

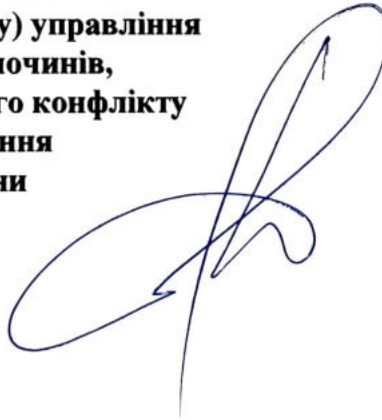
« ____ » год « ____ » хв « ____ » квітня 2023 року

Захисник _____

« ____ » год « ____ » хв « ____ » квітня 2023 року

Повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Алла ДЕРКАЧ

УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении в совершении уголовного правонарушения

город Киев

«14» апреля 2023 года

Старший следователь по особо важным делам 1-го отдела (расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта) управления организации расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта Главного следственного управления Национальной полиции Украины майор полиции Деркач Алла Юхимовна, рассмотрев материалы уголовного производства № 42022000000000491 от 20.04.2022 по признакам уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины, и установив наличие достаточных доказательств для сообщения лицу о подозрении в совершении уголовного правонарушения, согласно со ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

УВЕДОМИЛ:

Шнейдеру Вадиму Эдгаровичу, 15.02.1999 года рождения, уроженцу г. Междуреченска Кемеровской области российской федерации, россиянину, гражданину российской федерации, ранее не судимому, занимавшему должность стрелка 748 отдельного батальона оперативного назначения росгвардии, фактически проживающему и зарегистрированному по адресу: российская федерация, г. Хабаровск, ул. Автобусная, 110,

о подозрении в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительной группе лиц, то есть совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Установлено, что 24.10.1945 вступил в силу Устав Организации Объединенных Наций, подписанный 26.06.1945, которым фактически создана Организация Объединенных Наций (далее – ООН).

В состав ООН вошли Союз Советских Социалистических Республик (правопреемником которого с 1991 года является российская федерация – далее рф), Украинская Советская Социалистическая Республика (правопреемницей которой с 1991 года является Украина) и еще 49 государств-учредительниц, а затем в указанную международную организацию приняты другие государства мира.

Согласно ч. 4 ст. 2 Устава ООН все члены ООН содержатся в их международных отношениях от угрозы силой или ее применения против территориальной неприкосновенности или политической независимости любого государства.

Декларацией Генеральной Ассамблеи ООН от 21.12.1965 «О недопустимости вмешательства во внутренние дела государств, об обеспечении их независимости и суверенитета» закреплено, что государства не имеют права вмешиваться прямо или косвенно по какой бы то ни было причине во внутренние и внешние дела другого государства.

Каждое государство имеет неотъемлемое право выбирать свою политическую, экономическую, социальную и культурную систему без вмешательства в какой-либо форме со стороны любого другого государства.

Декларацией Генеральной Ассамблеи ООН от 09.12.1981 «О недопустимости интервенции и вмешательства во внутренние дела государств» закреплено, что государства не

вправе осуществлять интервенцию или вмешательство в какой-либо форме или по какой-либо причине во внутренние или внешние дела других государств.

Декларацией Генеральной Ассамблеи ООН от 24.10.1970 «О принципах международного права, касающихся дружеских отношений и сотрудничества между государствами в соответствии с Уставом ООН» закреплён принцип, согласно которому государства удерживаются в своих международных отношениях от силовых угроз или применения силы как против территориальной целостности или политической независимости любого государства и любым иным образом несовместимым с целями ООН. Такая угроза силой или ее применение является нарушением международного права и Уставом ООН.

Каждое государство обязано воздерживаться от угрозы силой или ее применения с целью возбуждения существующих международных границ другого государства или в качестве средства разрешения международных споров, в том числе территориальных споров и вопросов, касающихся государственных границ.

Верховным Советом Украинской Советской Социалистической Республики 24.08.1991 одобрен акт провозглашения независимости Украины, которым торжественно провозглашена независимость Украины и создание самостоятельного украинского государства – Украины.

Согласно указанному документу территория Украины неделима и неприкосновенна.

Независимость Украины признана большим количеством государств мира, в том числе 05.12.1991 российской федерацией.

31.05.1997 в соответствии с положениями Устава ООН и обязательств по Заключительному акту Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе заключен Договор о дружбе, сотрудничестве и партнерстве между Украиной и российской федерацией (ратифицирован Законом Украины от 14.01.1998 № 13/98-В Федеральным Законом русской федерации от 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Согласно ст. ст. 2-3 указанного Договора российская федерация обязалась уважать территориальную целостность Украины, подтвердила нерушимость существующих границ между Украиной и российской федерацией и развитие отношений на основе принципов взаимного уважения суверенного равенства, территориальной целостности, нерушимости сил, угроз дела.

Статьями 1–3 Конституции Украины, принятой Верховной Радой Украины 28.06.1996, определено, что Украина является суверенным и независимым, демократическим, социальным, правовым государством. Суверенитет Украины распространяется на всю ее территорию, которая в пределах существующей границы целостна и неприкосновенна.

При этом ст. 41 Конституции Украины определено, что каждый имеет право владеть, пользоваться и распоряжаться собственностью, результатами своей интеллектуальной, творческой деятельности. Никто не может быть противоправно лишен права собственности. Право частной собственности незыблемо.

Более того 03.01.1955 в Украине вступила в силу ратифицированная (с оговорками) 03.07.1954 Конвенция о защите гражданского населения (Женева, 12 августа 1949 года, далее – Конвенция). В соответствии с Законом Украины «О снятии оговорок Украины в Женевские конвенции о защите жертв войны от 12 августа 1949 года» № 3413-IV от 06.02.2006 соответствующие оговорки к Конвенции отменены.

Согласно статусу Конвенции установлено, что она 10.05.1954 ратифицирована уполномоченными представителями российской федерации.

Согласно статье 1 Конвенции, высокие Договаривающиеся Стороны обязуются соблюдать и обеспечивать соблюдение настоящей Конвенции при всех обстоятельствах.

Статьей 2 Конвенции предусмотрено, что она также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Статьей 4 Конвенции установлено, что лица, находящиеся под защитой настоящей Конвенции, являются теми, кто в любой момент и при любых обстоятельствах оказывается, в

случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они являются не является.

В соответствии со статьей 33 Конвенции установлен запрет на ограбления.

Статьей 147 предусмотрены серьезные нарушения Конвенции, и составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в том числе биологические эксперименты, умышленно повлекшие большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью; прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

В нарушение вышеуказанных условий международных договоров и игнорируя положения Конституции Украины, 24.02.2022 политическое и военное командование российской федерации начало агрессию и вторжение в суверенные границы Украины.

Так, Указом Президента Украины от 24.02.2022 № 64/2022 в связи с военной агрессией российской федерации против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режим военного положения» в Украине введено военное положение с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 сроком на 30 суток.

Законом Украины от 24.02.2022 № 2102-IX утвержден Указ Президента Украины от 24 февраля 2022 г. № 64/2022 «О введении военного положения в Украине».

В частности, по результатам военных действий, 08.03.2022 вооруженными силами российской федерации незаконно оккупировано село Богдановка Броварского района Киевской области. В дальнейшем силами Вооруженных сил Украины 28.03.2022 село Богдановка Броварского района Киевской области деоккупировано.

Так, в неустановленные досудебным расследованием дату и время, но не позднее 09.03.2022, военнослужащий вооруженных сил российской федерации (далее – вс рф) Шнейдер Вадим Эдгарович, занимая должность стрелка 748 отдельного батальона оперативного назначения росгвардии рф, находясь на территории незаконно оккупированного села Богдановка Броварского района Киевской области, вступил в предварительный сговор с неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, направленный на завладение чужим имуществом путем угрозы применения насилия, опасного для жизни и здоровья лица, подвергшегося нападению.

Реализуя совместный преступный умысел, 09.03.2022, примерно в 11 часов 00 минут, Шнейдер В.Э., занимая должность стрелка 748 отдельного батальона оперативного назначения росгвардии рф, находясь неподалеку от домовладения № 9 по улице Майской в селе Богдановка Киевской области, действуя по предварительному сговору группой лиц с неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, вопреки законам и обычаям войны, что предусмотрено международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, в частности ст. ст. 33, 147 Конвенции о защите гражданского населения, выразил угрозы физической расправы гражданам Украины, которые в то время находились на территории указанного домовладения и скрывались в погребе, среди них – Коту Владимиру Васильевичу, демонстрируя предметы, похожие на боевое нарезное огнестрельное оружие системы Калаш, угрожая их применением, заставили последних выйти извне.

Воспринимая указанные угрозы физической расправы как реальные, опасаясь за свою жизнь, Кот В.В. и другие местные жители были вынуждены подчиниться незаконным требованиям военнослужащих вс рф.

В дальнейшем Шнейдер В.Э., действуя по предварительному сговору группой лиц совместно с неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, продолжая выражать угрозы применения

«Перевод с украинского языка на русский язык верный»

Следователь Деркач А.Е.

насилия, опасного для жизни и здоровья Кота В.В., без согласия последнего заставил того находиться вблизи жилого дома по указанному адресу, где Кот В.В. воздерживался против его воли без возможности покинуть этот участок местности в течение примерно 30 мин.

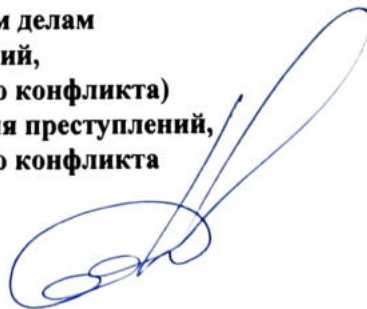
Продолжая реализацию совместного преступного умысла, Шнейдер В.Э., действуя по предварительному сговору группой лиц с неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, умышленно, противоправно, по корыстным мотивам, продолжая выражать угрозы физической расправы над потерпевшим Котом В.В., в том числе путем применения указанного предмета, похожего на боевое нарезное огнестрельное оружие системы Калашникова, преодолев тем самым волю потерпевшего к сопротивлению, завладел имуществом, принадлежащим последнему, а именно: мобильным телефоном «Samsung Galaxy» стоимостью 3000 грн и мобильным телефоном «Nokia» стоимостью 1000 гривен.

После того, Шнейдер В.Э. действуя по предварительному сговору группой лиц с неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, осознавая невозможность сопротивления со стороны собственника домовладения или других лиц, проник в помещение частного дома № 9, расположенного по улице Майская в селе Богдановка Броварского района Киевской области, где завладел следующим чужим имуществом, принадлежащим потерпевшему Коту В.В.: денежными средствами в размере 163 000 грн.

Сделав это с целью доведения преступного умысла до конца, Шнейдер В.Э. совместно с другими неустановленными военнослужащими вс рф, материалы в отношении которых выделены в отдельное уголовное производство, оставили место совершения уголовного правонарушения, нанеся потерпевшему Коту В.В. материальный ущерб на общую сумму 167 000 грн.

Тем самым установлено наличие достаточных доказательств для подозрения Шнейдера В.Э. в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительному сговору группой лиц, то есть совершение уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь по особо важным делам
1-го отдела (расследования преступлений,
совершенных в условиях вооруженного конфликта)
управления организации расследования преступлений,
совершенных в условиях вооруженного конфликта
Главного следственного управления
Национальной полиции Украины
майор полиции

Алла ДЕРКАЧ

СОГЛАСОВУЮ

Прокурор второго отдела
управления процессуального руководства
досудебным расследованием
и поддержания публичного обвинения
Департамента надзора за соблюдением
законов Национальной полицией Украины
и органами, которые ведут борьбу с
организованной преступностью,
Офиса Генерального прокурора

Игорь ЛЕВОШКО

«Перевод с украинского языка на русский язык верный»

Следователь Деркач А.Е.

Согласно с требованиями ст. 42 УПК Украины Шнейдеру В.Э. разъяснены права подозреваемого во время проведения досудебного расследования:

- 1) знать, в совершении которого уголовного преступления его подозревают;
 - 2) быть четко и своевременно извещенным о своих правах, а также получить их разъяснения в случае необходимости;
 - 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, на отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
 - 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
 - 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
 - 6) требовать проверки обоснованности задержания;
 - 7) в случае задержания - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или иных лиц о задержании и месте своего пребывания;
 - 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
 - 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
 - 10) при проведении процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
 - 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, касаются интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);
 - 12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.д.;
 - 13) заявлять отводы;
 - 14) знакомиться с материалами досудебного расследования, и требовать открытия материалов;
 - 15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;
 - 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи;
 - 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;
 - 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.
- О подозрении меня уведомлено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого оглашены и разъяснены.

Подозреваемый _____

«Перевод с украинского языка на русский язык верный»

Следователь Деркач А.Е.

« ____ » часов « ____ » минут « ____ » апреля 2023 года

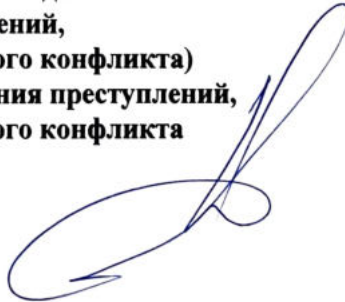
Защитник _____

« ____ » часов « ____ » минут « ____ » апреля 2023 года

Уведомление о подозрении вручил:

«Перевод с украинского языка на русский язык верный» следователь Деркач А.Ю.

Старший следователь по особо важным делам
1-го отдела (расследования преступлений,
совершенных в условиях вооруженного конфликта)
управления организации расследования преступлений,
совершенных в условиях вооруженного конфликта
Главного следственного управления
Национальной полиции Украины
майор полиции

Алла ДЕРКАЧ

«Перевод с украинского языка на русский язык верный»
Следователь Деркач А.Е.